

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 505/2018
08.05.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К бр.62/17 од 28.09.2017. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 бр.183/17 од 14.02.2018. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2018. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К бр.62/17 од 28.09.2017. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 бр.183/17 од 14.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К бр.62/17 од 28.09.2017. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређена да се иста неће извршити уколико окривљени у периоду од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени АА обавезан је плати износ од 10.000,00 динара на име паушала у корист буџетских средстава суда и износ од 33.168,30 на име накнаде штете у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 бр.183/17 од 14.02.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Рашкој К бр.62/17 од 28.09.2017. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободити од

оптужбе због извршења кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ, или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је у овом кривичном поступку објективни елеменат кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим утврђен увидом у пријаву у шумску кривицу што је недозвољен доказ, јер кривична пријава не може да буде извор доказа већ се уз кривичну пријаву достављају само доказни предлози. Пријава за шумску кривицу је прибављена без процесних гаранција, односно, окривљени није био у могућности да се суочи са оваквим доказом, а неприхватљив је став другостепеног суда да процена и обрачун шумске штете представља допунски доказ уз пријаву за шумску кривицу, јер собзиром да обрачун као доказно средство у поступку није ни изведен, на њему се такође не може заснивати пресуда.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да је количина посечених стабала утврђена на основу процене и обрачуна шумске штете која је учињена тако што је узет пречник стабала на пању и прсној висини, а након тога је од стране овлашћеног стручног лица ЈП „Србија Шуме“ Београд - ШГ „...“ дата процена количине посеченог стабла, који обрачун представља допунски доказ уз пријаву за шумску кривицу, тако да првостепена пресуда није обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, и на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић